

Kuoki bēso

Mirkčiuo vèn blausesnēs mona dēinū akis,
Veizous i pasauli daug jau kuo netekus.

Stombē praradēmā mona vèdo siaubē
Lēka toštēs erdvēs, toštēs mona daubas.

Tik minties dar kībor – kāp žīdiejē šlaitā –
Mezgies mona vaisē, nuors bovau našlaitē.

Ēš tū artēmūju, kor karto keliavuom,
Lēka senas truobas po vainēko kleva.

Veizous smarkē viejē anuo šakas draska,
Atsēbodus komet ni anū nebrasio.

Vēsa sava dēina būno sosēspaudus,
Saugau tou kēlēma, kor par omžio audiau.

Akis trumpū dēinū ē dabā dā žvalguos,
Matā, seilē norīn, nieka nebsovalga.

Bet vēs tēik, matīiēis, tebier šaknis tvērtas,
Ē nelēd dā kūnou i žemēs sobērtē.